

Nr 395.

Av herrar **Wallén** och **Andersson** i Hedensbyn, *angående effektiviserande av lagstiftningen mot bestickning.*

Enligt 6 § i lagen den 29 maj 1931 med vissa bestämmelser mot illojal konkurrens drabbar straffpåföljd såväl den som lämnar, utlovar eller erbjuder gåva till någon i näringsverksamhet anställd person för att därigenom muta denne som den, som är anställd i näringsverksamhet och som tager, låter åt sig utlova eller begär muta. Att straff i princip skall drabba både den som ger och den som tager muta är uppenbart, men samtidigt måste fastslås, att denna lagstiftningens ståndpunkt minskar dess effektivitet. Av sakens natur följer, att vittnen i regel icke äro tillstädes vid bestickning. Det är därför synnerligen svårt att förebringa sådan utredning, att en fällande dom kan komma till stånd. Någon tvekan om att mutförsök och bestickning förekomma i betydligt större omfattning, än som blir föremål för åtal, torde icke föreligga. Denna omständighet kan icke anses tillfredsställande, icke blott med hänsyn till angelägenheten av att beivra bestickning utan även på grund av det undergrävande inflytande som detta sakernas tillstånd måste hava på respekten för skriven lag.

Ur båda dessa synpunkter synes det oss angeläget, att en omprövning företages av frågan, huru lagstiftningen mot bestickning skall kunna effektiviseras. En utväg synes oss vara, att man inför straffrihet eller straffnedsättning för den av parterna, som frivilligt och innan mutförsöket eller mutan blivit föremål för undersökning anmäler sin delaktighet däri till åklagarmyndighet, sådan sammanslutning för främjande av yrkesintressen, som i lagen om illojal konkurrens omförmäles eller, såvitt angår i näringsverksamhet anställd person, hos vederbörande arbetsgivare. Huruvida i sådant fall skall införas åtalseftergift, straffrihet eller straffnedsättning är ett spörsmål, som torde bliva föremål för närmare utredning.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående sådana förändringar i lagstiftningen mot bestickning, som skulle möjliggöra ett mera effektivt ingripande mot dessa brott, varvid särskilt bör undersökas, om och i vad mån detta syfte kan vinnas genom att införa åtalseftergift, straffrihet eller straffnedsättning för part under ovan angivna förutsättningar.

Stockholm den 23 januari 1944.

Otto Wallén.

Lars E. Andersson,
Hedensbyn.